

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 9. aprill 2020
(OR. en)

7271/20

SOC 205
EMPL 162
ECOFIN 228
EDUC 121

MENETLUSE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Delegatsioonid
Eelmise dok nr:	6809/20 + COR 1-3
Teema:	Nõukogu järeldused 2020. aasta kestliku majanduskasvu strateegia ja ühise tööhõivearuande kohta (8. aprill 2020)

Delegatsioonidele edastatakse lisas 8. aprillil 2020 kirjaliku menetluse teel vastu võetud nõukogu järeldused 2020. aasta majanduskasvu analüüsi ja ühise tööhõivearuande kohta.

Nõukogu järeldused 2020. aasta kestliku majanduskasvu strateegia ja ühise tööhõivearuande kohta

MÄRKIDES, ET

1. iga-aastases kestliku majanduskasvu strateegias seatakse ELi ja selle liikmesriikide 2020. aasta majandus-, tööhõive- ja sotsiaalpoliitika prioriteedid, ning rõhutatakse, et majanduskasv ei ole eesmärk omaette, vaid peab tooma kasu inimestele ja planeedile. Keskkonnavaline, tehnoloogiline ja demograafiline muutus nõuab üleminekut keskkonnasõbralikule majanduskasvule, mobiliseerides uuenduslikke digitaalseid ja kestlikke tehnoloogiaid, et tagada kvaliteetsed töökohad ja suurendada tootlikkust õiglaseks ja kaasavaks üleminekuks. Oma sotsiaalset turumajandust ümber kujundades peame tagama, et Euroopa sotsiaalhoolekandesüsteemid jäävad maailma kõige arenenumate hulka;
2. need prioriteedid on kooskõlas nõukogu strateegilises tegevuskavas ja komisjoni poolt seatud prioriteetidega. Selleks et edendada üleminekut kliimanetraalsele, õiglasele, kaasavale ja konkurentsivõimelisele majandusele ning ühiselt rakendada Euroopa sotsiaalõiguste samba põhimõtteid ja kestliku arengu eesmäärke, tuleks võtta tasakaalustatud poliitikameetmeid, mis on suunatud neljale mõõtmele: keskkond, tootlikkus, õiglus ja makromajanduse stabiilsus. Rohelisele majandusele üleminek võib luua uusi töökohti ja edendada suuremat heaolu, kuid selleks, et tulla toime lühiajaliste kompromisside ja võimalike negatiivsete mõjudega ja tagada, et kedagi ei jäeta kõrvale, on vaja märkimisväärsed avaliku ja erasektori investeeringuid;

3. Euroopa majandus kasvab jätkuvalt ja tööhõive määr on jõudnud rekordiliselt kõrgele tasemele, kuid tuleks teha täiendavaid jõupingutusi allesjäänud sotsiaalsete erinevuste ja ebavõrdsuse vähendamiseks. Vaatamata majanduskasvu prognoositud aeglustumisele läheneb tööhõivemäär ELis 2020. aastal tõenäoliselt 75%le. Vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse oht on viimastel aastatel tunduvalt vähenenud, kuid saavutatud edu jääb tõenäoliselt märkimisväärselt alla 20 miljoni suurusele langusele 2020. aastaks. Sissetulekute ebavõrdsus on samuti endiselt suur ja on viimase kümnendi jooksul suurenenud;
4. Euroopas tehakse Euroopa sotsiaalõiguste samba rakendamisel edusamme. Samba juurde kuuluva sotsiaalvaldkonna tulemustabeli 14 põhinäitajast 9 puhul toimub liikmesriikide lähenemine. Täiendav investeerimine oskustesse, kättesaadavad, piisavad ja kestlikud sotsiaalkaitseüsteemid ning võitlus vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu on äärmiselt olulised, et edendada õiglust ja ülespoole suunatud lähenemist. Aktiivne tööturupoliitika peaks olema sotsiaalpoliitikaga hästi integreeritud ning edendama aktiivset kaasamist tööturule ja ühiskonda;
5. strateegia „Euroopa 2020“ on olnud pikaajaline strateegiline raamistik poliitika kujundamisel Euroopa poolaasta ja tööhõivesuuniste kontekstis. See strateegia on lõpule jõudmas ning on oluline tugineda selle saavutustele ja integreerida Euroopa poolaastasse asjakohasel viisil Euroopa sotsiaalõiguste samba põhimõtted ning kestliku arengu eesmärgid. Euroopa poolaastat ei tohiks üle koormata.

RÕHUTADES, ET

6. ambitsioonika kliima- ja keskkonnapoliitika edukaks elluviimiseks ei tohiks kedagi kõrvale jätta. Selleks tuleks tagada piisav toetus inimestele ja piirkondadele, keda üleminek kliimaneutraalsusele võib negatiivselt mõjutada. Samuti on tekkivate võimaluste ärakasutamiseks keskse tähtsusega investeerimine uuenduslikesse digitaalsetesse ja kestlikesse tehnoloogiatesse ja oskustesse;

7. kuigi jätkuv majanduskasv on parandanud tööturu olukorda, on palgakasv endiselt mõõdukas. Palgavaesus on ELis endiselt suur, hoolimata asjaolust, et 2019. aastal tõsteti miinimumpalga taset enamikus liikmesriikides, kus on kehtestatud kohustuslik miinimumpalk. Palgavaesuse käsitlemine nõuab mitmemõõtmelist lähenemisviisi, mis hõlmab paljusid poliitikavaldkondi. Mittevabatahtlikku osalise tööajaga tööd on mitmes liikmesriigis endiselt palju ning ebatüüpiliste töövormide levik aitab kaasa tööturu killustumisele. Hästi kavandatud töökaitsealased õigusaktid peaksid kaitsma töötajaid, ilma et need takistaks töökohavahetust ega looks stiimuleid fiktiivselt füüsilisest isikust ettevõtjaks hakkamiseks. Sotsiaalpartnerite kaasamine on sellega seoses väga oluline;
8. demograafiliste ja tehnoloogiliste muutuste, keskkonnaressursside piiratuse ja geopoliitilise ebakindluse kontekstis sõltub tulevane jõukus suurel määral suuremast tootlikkusest ja innovatsioonist, mis võib kompenseerida tööelise elanikkonna arvu vähenemise. Seda ei ole võimalik saavutada ilma ulatuslike investeeringuteta haridusse, koolitusse ja oskustesse, mis mõjutavad oluliselt inimeste tööväljavaateid. Sellele vaatamata on täiskasvanuhariduses osalemine, eelkõige väheste oskustega inimeste puhul, viimase kümnendi jooksul ainult natuke suurenenud ning vaid vähestel liikmesriikidel on õnnestunud olukorda märkimisväärselt parandada. Lisaks on jätkuvalt väga oluline parandada kvaliteetsete haridus- ja koolitussüsteemide kättesaadavust ning vähendada haridussüsteemist varakult lahkumist, et tagada kõigi osalemine ühiskonnas;

9. endiselt on probleemiks soolise võrdõiguslikkuse saavutamine. Parem juurdepääs taskukohasele ja kvaliteetsele alusharidusele ja lapsehoiule ning pikaajalise hoolduse teenustele, samuti asjakohane töö- ja eraelu tasakaalustamise poliitika saab toetada eelkõige naiste tööturule sisenemist või seal püsimist, andes positiivseid tulemusi, sealhulgas laste vaesuse leevendamisel. Ainult mõned liikmesriigid on võtnud soolise palgalõhe vähendamiseks konkreetseid meetmeid, mis suurendavad palkade läbipaistvust. Ehkki 15–24aastaste noorte olukord tööturul jätkuvalt paraneb, on mõnes liikmesriigis neist märkimisväärne osa endiselt töötud või majanduslikult mitteaktiivsed. Lisaks tuleks tõhustada alaesindatud rühmade, sealhulgas rändetaustaga inimeste, romade ja puuetega inimeste integreerimist tööturule. Paranenud on riiklike tööturuasutuste suutlikkus viia ellu erinevatele tööotsijate rühmadele suunatud aktiivset tööturupoliitikat, kuid endiselt on probleeme, eelkõige mis puudutab tööturult kõige kaugemal asuvate inimesteni jõudmist ning parema integratsiooni ja koostöö tagamist sotsiaal- ja tervishoiuteenuste valdkonnas;
10. soodne majanduskliima ja tööturu areng on sotsiaalset olukorda üldiselt oluliselt parandanud, mida näitab leibkondade kasutada oleva sissetuleku üldine suurenemine ja suure materiaalse puuduse vähenemine ning vähemal määral (peaaegu) tööta leibkondades elavate inimeste protsent. Nii vaesusriski üldine määr kui ka palgavaesuse määr püsisid üldjoontes siiski stabiilsena ning mõnes riigis ei ole leibkonna kasutada olev sissetulek tagasi kriisieelsele tasemele jõudnud. Lisaks vähenes 2018. aastal sotsiaalsiirete (v.a pensionid) mõju vaesuse vähendamisele ning (peaaegu) tööta leibkondades elavate inimeste vaesuse oht ja süvik suurenes jätkuvalt;
11. mõned haavatavad rühmad – nagu lapsed, puuetega inimesed, sisserändaja taustaga inimesed ja romad – kipuvad seisma silmitsi märkimisväärselt suurema vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohuga. Vaesuse äärmuslik ilming kodutus on viimase kümnendi jooksul suurenenud ning halvad elamistingimused puudutavad mõnes liikmesriigis märkimisväärselt osa leibkondadest;

12. tööealise elanikkonna osakaal ELi liikmesriikides keskmiselt juba väheneb ja peaks veelgi vähenema, samas kui vanadussõltuvusmäär eeldatavalt märkimisväärselt suureneb, avaldades survet sotsiaalkaitstesüsteemidele (sh pensionid ja pikaajalise hoolduse teenused). Sellega seoses on väga oluline võtta asjakohaseid meetmeid (näiteks pikema tööelu soodustamine), mis aitavad kaasa pensionisüsteemide kestlikkusele ja piisavusele, ning käsitleda tööjõu vähenemise probleemi;
13. kõigi piisav juurdepääs kestlike tervishoiusüsteemide poolt pakutavatele kvaliteetsetele tervishoiuteenustele, pikaajalisele hooldusele, tervise edendamisele ja haiguste ennetamisele on heaolu äärmiselt oluline element, mis toetab majandust ja ühiskonda. Demograafilised muutused muudavad üha olulisemaks investeerimise tervishoidu, pikaajalisse hooldusse ning paremasse töötervishoidu ja -ohutusse. Selle ja muude probleemidega tegelemiseks, austades samas täielikult liikmesriikide pädevust kõnealuses valdkonnas, on vaja jätkata tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse süsteemide ajakohastamist;
14. seoses uute töövormide esilekerkimisega ajakohastatakse sotsiaalkaitstesüsteeme ning mitu liikmesriiki laiendavad nende katvust ja suurendavad nende asjakohasust. Kooskõlas riiklike oludega peaks juurdepääs sotsiaalkaitsele olema kõigile tagatud, olenemata tööalasest staatusest;
15. nii liikmesriikides kui ka liikmesriikide vahel on suurenenud sotsiaalse ühtekuuluvusega seotud probleemid. Viimasel kümnendil on liikmesriikides kasvanud ebavõrdsus sissetulekutes, põhiteenuste kättesaadavuses ja võimalustes. Euroopas suureneb lõhe vaeste ja rikaste piirkondade vahel. Samal ajal kui tehnoloogilised muutused ja üleminek keskkonnakestlikule majandusele pakuvad uusi võimalusi, võivad need nimetatud ebavõrdsust veelgi suurendada ning nõuavad asjakohaseid investeeringuid, samuti jätkuvaid jõupingutusi ülespoole suunatud lähenemiseks liikmesriikide vahel ja nende sees;

16. hästitoimiv sotsiaaldialoog on jätkuvalt Euroopa sotsiaalse turumajanduse oluline osa, kuigi liikmesriigiti on selles dialoogis osalemise määr väga erinev. Sotsiaalpartnerite kaasamine reformide ettevalmistamisse võib parandada reformide kavandamist ja elluviimist ning anda paremaid sotsiaal-majanduslikke tulemusi. Tähelepanu tuleks pöörata sellele, et sotsiaalpartneritel oleks piisav suutlikkus poliitika kujundamises osaleda. Kodanikuühiskonna organisatsioonide kaasamisel on reformide tõhusa kavandamise ja rakendamise tagamisel samuti oluline roll;

KUTSUB EUROOPA LIIDU NÕUKOGU

LIIKMESRIIKE ÜLES:

- kajastama oma riiklikes reformikavades iga-aastase kestliku majanduskasvu strateegia prioriteete ja võtma arvesse ühise tööhõivearuande järeldusi;
- suurendama jõupingutusi Euroopa sotsiaalõiguste samba põhimõtete rakendamiseks ja aitama kaasa ELi tegevuskava väljatöötamisele, et tagada selle samba eesmärkide järgimine;
- rakendama 2019. aasta riigipõhiseid soovitusi ja vajaduse korral 2019. aasta soovitusi euroala kohta;
- tuginema oma lähenemispüüdlustes sotsiaalnäitajate tulemustabelile, tööhõive olukorra jälgimise vahendile ja sotsiaalkaitse olukorra jälgimise vahendile;
- tunnustama oma riiklikes reformikavades kestliku arengu eesmärke, mis on asjakohased Euroopa poolaasta raames;

KUTSUB KOMISJONI ÜLES:

- töötama esmajärjekorras välja selgeid ja ambitsioonikaid tööhõive- ja sotsiaaleesmärke sisaldava 2020. aasta järgse strateegia, mis põhineb Euroopa sotsiaalõiguste sambal ja strateegia „Euroopa 2020“ tulemustel, võttes arvesse tööhõivekomitee ja sotsiaalkaitsekomitee 2019. aasta ühist hinnangut, ning kaasama nimetatud komiteed selle raamistiku väljatöötamisse;
- tagama, et tööhõive- ja sotsiaalküsimusi võetakse asjakohaselt arvesse ELi ja liikmesriikide poliitika hindamisel, eelkõige rohelisele majandusele ja digitaaltehnoloogiale ülemineku kontekstis;
- kaasama tööhõivekomitee ja sotsiaalkaitsekomitee oma tulevasse tegevusse, mille eesmärk on luua tugevam sotsiaalne Euroopa ja saavutada Euroopa sotsiaalõiguste samba eesmärgid.
- Toetama tööhõivekomiteed ja sotsiaalkaitsekomiteed nende jõupingutustes ühtlustada poolaasta raames kasutatavad seirevahendid, võttes samal ajal arvesse asjakohaseid kestliku arengu eesmärke;
- avaldama riigipõhised soovitused nii, et jääks piisavalt aega aruteludeks liikmesriikides ning ELi tasandil nõukogus ja selle ettevalmistavates organites;

KUTSUB TÖÖHÕIVEKOMITEED JA SOTSIAALKAITSEKOMITEED ÜLES

- tegema tihedat koostööd komisjoniga seoses tulevaste algatustega, millega toetatakse eelkõige Euroopa sotsiaalõiguste samba ja Euroopa rohelise kokkuleppe põhimõtete rakendamist, ning seoses 2020. aasta järgse strateegia väljatöötamisega, et tagada tööhõivealase ja sotsiaalse mõju nõuetekohane arvessevõtmine.“
- jätkama oma tööd seoses mitmepoolse ja temaatilise seirega ja võrdlusnäitajate loomisega ning liikmesriikide tööhõive- ja sotsiaalse olukorra jälgimist, et pakkuda nõukogule tõendipõhiseid andmeid Euroopa poolaasta raames toimuvateks aruteludeks;

- ühtlustama oma seirevahendeid, mida kasutatakse liikmesriikide jõupingutuste juhtimiseks ülespoole suunatud lähenemise saavutamiseks, võttes samal ajal arvesse ÜRO kestliku arengu tegevuskava aastani 2030;
 - tegema tihedat koostööd muude nõuandekomiteede ja osalistega, eelkõige majandus- ja rahanduskomitee, majanduspoliitika komitee, hariduskomitee ja kõrgetasemelise rahvatervise töörühmaga ning Euroopa avalike tööturuasutuste võrgustikuga, tagades seeläbi majandus-, tööhõive- ja sotsiaalküsimuste tasakaalustatud arvessevõtmise Euroopa poolaastas;
 - jätkama tihedat koostööd sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonnaga, et edendada tõhusat sotsiaal- ja kodanikudialoogi nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil.
-